

Брюксел, 18.10.2013
COM(2013) 733 final

2011/0195 (COD)

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**съгласно член 294, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския
съюз**

относно

**позиция на Съвета за приемането на регламент на Европейския парламент и на
Съвета относно общата политика в областта на рибарството**

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

съгласно член 294, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз

относно

позиция на Съвета за приемането на регламент на Европейския парламент и на Съвета относно общата политика в областта на рибарството

1. ИСТОРИЯ НА ДОСИЕТО

Дата на предаване на предложението на Европейския парламент и на Съвета (документ COM(2011) 425 окончателен – 2011/0195 COD): 13 юли 2011 г.

Дата на становището на Европейския икономически и социален комитет: 28 март 2012 г.

Дата на становището на Комитета на регионите: 4 май 2012 г.

Дата на позицията на Европейския парламент на първо четене: 6 февруари 2013 г.

Дата на приемане на позицията на Съвета: 17 октомври 2013 г.

2. ЦЕЛ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА КОМИСИЯТА

Общата цел на предложението за нов регламент относно общата политика в областта на рибарството е да се гарантира, че дейностите, свързани с риболова и аквакултурите, създават устойчиви екологични условия в дългосрочен план и допринасят за продоволственото снабдяване.

3. КОМЕНТАРИ ОТНОСНО ПОЗИЦИЯТА НА СЪВЕТА

3.1. Общи коментари относно позицията на Съвета:

Комисията е съгласна с позицията на Съвета, тъй като в компромисното политическо споразумение между Европейския парламент и Съвета се поддържат всички ключови елементи на първоначалното предложение на Комисията. Най-важното е, че то включва 1) правно задължение, обвързано със срокове, за устойчиво управление на рибните запаси, 2) правно задължение, обвързано със срокове, за премахване на изхвърлянето на риба, 3) система за регионализация, която позволява вземане на решения възможно най-близко до заинтересованите страни. Други изменения, включително относно многогодишните планове, правилата за достъп до води, установяването на зони за възстановяване на рибните запаси, разпределянето на възможностите за риболов, управлението на риболовния капацитет, събирането на данни, външното измерение, контрола и изпълнението, и консултациите и състава на консултативните съвети, са приемливи също и за Комисията.

3.2. Изменения от Европейския парламент на първо четене:

Европейският парламент внесе над 230 изменения във всички части на СОМ предложението. Повечето от тези изменения бяха съставени от повече от един параграф от даден член.

По време на тристранните срещи всички изменения на Европейския парламент бяха прегледани и договорени. В резултат на това нито едно изменение не е било напълно включено в позицията на Съвета на първо четене, с изключение на: изменение 116 (относно спешни мерки на държавите членки), 118 (избягване и намаляване на нежелания улов), 137 (система за прехвърляеми риболовни концесии), 243 (експертна група по въпросите на спазването на задълженията), 196 (участие в разходите за контрол), 200 (относно създаването на нови консултативни съвети). Те бяха интегрирани без промени или само с незначителни промени.

За много от внесените от Европейския парламент изменения позицията на Съвета е формулирана по такъв начин, че да включва (поне отчасти или изцяло) насоката на измененията. Такъв е случаят по-специално с член 2 (цели, изменения 60, 61, 235), член 3 (принципи на доброто управление, изменения 62, 220), членове 6, 7 и 8 (общи разпоредби относно мерки за опазване, видове мерки и създаване на зони за възстановяване на рибните запаси, изменения 101, 102, 103), техническите мерки (изменения 104, 295), членове 9 и 10 (многогодишни планове, изменения, 105, 106, 107, 108, 239), член 11 (мерки за опазване във връзка със спазването на задълженията, произтичащи от екологичното законодателство на Съюза, изменения 109, 111, 258), член 12 (спешни мерки, приемани от Комисията, изменение 115), член 15 (задължение за разтоварване, изменение 119), членове 16 и 17 (възможности за риболов, изменения 120, 227, 264, 293, 301), членове 20 и 21 (мерки на държавите членки за опазване, изменения 131—136), членове 22—24 (за управление на капацитета на флота, изменения 138, 241, 139 и 140, 141), член 25 (научна основа за управление на рибарството и консултиране с Научния, технически и икономически комитет по рибарство, изменения 142—160, 285), членове 28—32 (външна политика, изменения 161—176, 230), член 34 (аквакултури, изменения 178—181, 242), член 35 (обща организация на пазара, изменения 183—188), член 44 (консултативни съвети, изменения 201, 202) и нови членове 49 и 50 (за оценка и годишно докладване от Комисията, изменения 209, 210).

В член 18 (регионализация, изменения 121—130) само няколко елемента от измененията на Парламента са интегрирани в позицията на Съвета (Парламентът прие алтернативния модел на Съвета, както е отразено в текста на Съвета). Измененията в член 36 (контрол и изпълнение, изменения 189—193, 195, 225, 226) и членове 41 и 42 (относно финансови инструменти, изменения 197, 199, 302) бяха включени само частично в позицията на Съвета.

3.3. Нови разпоредби, въведени от Съвета, и позиция на Комисията в това отношение:

Съветът не е въвел нови разпоредби, освен тези, които вече са били въведени от Европейския парламент (зони за възстановяване на рибните запаси, избягване на нежелан улов, прозрачни критерии за държавите членки при разпределяне на квоти).

Съветът обаче разшири обхвата на регионализацията, от обхват, включващ само многогодишни планове и рамки за технически мерки до такъв, включващ и мерки по задължения в областта на околната среда, и приемане на конкретни планове за

изхвърляне, както и други мерки за опазване. Комисията може да приеме модела на регионализация и по-широк обхват за преработения модел на регионализация.

Съветът също така измени предложението на Комисията относно управлението на риболовния капацитет. Изразявайки съгласие с Парламента за премахването на задължението за държавите членки за въвеждане на система за прехвърляеми риболовни концесии, Съветът отново въведе системата като незадължителна, като държавите членки имат възможността да решават относно въвеждането на прехвърляеми риболовни концесии. Съветът и Парламентът се споразумяха за тази незадължителна система в съчетание с продължаване на съществуващите мерки относно капацитета на флота, и добавяне на задължението за държавите членки да разработват, когато е уместно, планове за действие за постигане на баланс между флотите си и възможностите си за риболов с течение на времето. Комисията може да приеме този компромис, тъй като той може да бъде ефективен при адаптирането на капацитета на флота в съчетание с финансовото условие, въведено в съгласувания текст, което Комисията счита за пропорционално.

3.4. Възникнали проблеми при приемането на позицията на първо четене и позицията на Комисията в това отношение:

По време на приключването на преговорите беше постигнато споразумение относно оправомощаване на Комисията чрез делегирани актове и актове за изпълнение. Комисията може да приеме договорените споразумения. В частност редът и условията за делегираните актове/актовете за изпълнение относно регионализацията отговарят на институционалните изисквания и ще допринесат за осъществяването на по-ефективна политика.

Въпреки това, относно специфичните институционални разпоредби в модела на регионализация (член 18) и ограничаването на правомощията на Комисията по процедурата по комитология във връзка с член 22 (правила за прилагане на режима за вписване и отписване) Комисията смята, че е необходимо да направи декларации, за да изясни позицията си.

По подобен начин Комисията смята, че е нужно да направи изявление относно своята позиция по отношение на разпоредбите в част VI (външна политика) и по-специално в член 28, параграф 3.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Комисията може да се съгласи с позицията на Съвета, която е резултат от преговорите с Европейския парламент. Въпреки това Комисията смята, че е необходимо да направи декларации по отношение на член 18, параграфи 1, 3, 7 и 8, на част VI (по-специално член 28, параграф 3), и на член 47, параграф 2, втора алинея (във връзка с член 22), както следва.

Към член 18

(по параграфи 1 и 3) Комисията подчертава, че предоставянето на правомощия на Комисията да приема мерки, установено в съвместните препоръки на държавите членки, посредством актове за изпълнение или делегирани актове не може да засяга свободата на преценка на Комисията да приема такива актове.

(по параграф 7) Способността на държавите членки, които имат пряк управленски интерес, да изготвят общи съвместни препоръки, не може да засяга изключителното право на инициатива на Комисията за представяне на предложения относно общата политика в областта на рибарството.

(по параграф 8) С оглед на член 2, параграф 1 от ДФЕС, параграф 8 не може да се тълкува като предоставящ автоматично, при отсъствието на допълнителни законодателни актове на Съюза, разрешение на държавите членки да приемат правно обвързващи актове в област, която е от изключителната компетентност на Съюза. В случай че Комисията счита, че подобни актове са несъвместими с целите на общата политика в областта на рибарството, държавите членки следва да действат в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество, за да се отстрани всякаква несъвместимост с правото на Съюза.

Към част VI, и по-специално член 28, параграф 3

Разпоредбите на част VI относно външната политика не могат да засегнат валидността на решенията на Съвета, на указанията за водене на преговори, давани от Съвета на Комисията в съответствие с член 218 от ДФЕС, или на споразуменията, сключвани с трети държави или организации в съответствие с член 218 от ДФЕС.

Към член 47, параграф 2, втора алинея

Комисията подчертава, че системното позоваване на член 5, параграф 4, втора алинея, буква б) е в разрез с духа и буквата на Регламент (ЕС) № 182/2011 (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13). До тази разпоредба трябва да се прибегва в отговор на специална необходимост да се направи изключение от принципното правило, което гласи, че Комисията може да приеме проект на акт за изпълнение, когато не е дадено становище. Предвид това, че представлява изключение от общото правило, определено в член 5, параграф 4, прибегването до втора алинея, буква б) не може да се разглежда просто като „дискреционно правомощие“ на законодателя, а трябва да се тълкува ограничително и следователно да бъде мотивирано.